

UZASADNIENIE

Powódka A. B. wniosła o zasądzenie na jej rzecz od pozwanej Szkoły Podstawowej nr (...) S. kwoty 1.774,49 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie liczonymi od poniższych kwot i dat do dnia zapłaty:

a. 144,52 zł od dnia 4 września 2017 r.,

b. 144,52 zł od dnia 3 października 2017 r.,

c. 144,52 zł od dnia 3 listopada 2017 r.,

d. 144,52 zł od dnia 4 grudnia 2017 r.,

e. 144,52 zł od dnia 3 stycznia 2018 r.,

f. 144,52 zł od dnia 2 lutego 2018 r.,

g. 144,52 zł od dnia 2 marca 2018 r.,

h. 152,57 zł od dnia 3 kwietnia 2018 r.,

i. 152,57 zł od dnia 4 maja 2018 r.,

j. 152,57 zł od dnia 4 czerwca 2018 r.,

k. 152,57 zł od dnia 3 lipca 2018 r.,

l. 152,57 zł od dnia 2 sierpnia 2018 r.,

Nadto wniosła o zasądzenie kosztów procesu.

W uzasadnieniu wskazała, iż w roku szkolnym 2017/2018 pełniła funkcję wychowawcy. Mimo tego pozwana nie wypłaciła jej dodatku za wychowawstwo. Powódka przedstawiła stan prawny kształtujący się w tym zakresie od 1997 r., podkreślając, że zarówno ustawa Karta Nauczyciela, jak i rozporządzenie wykonawcze nie zawierają definicji pojęć „klasy” i „oddziału”, a także „wychowawcy klasy”. Ustawodawca zamiennie posługuje się kategorią „klasy” oraz „oddziału”. Natomiast pojęcie wychowawcy należy odnieść zarówno do szkoły, jak i przedszkola. Powołała się przy tym na orzecznictwo Sądu Najwyższego. W dalszej części uzasadnienia powódka stwierdziła, że uchwała organu prowadzącego z 2009 r., która pozbawiła nauczycieli przedszkoli dodatku za wychowawstwo, ograniczając go do nauczycieli rocznego przygotowania przedszkolnego w szkołach, jest niezgodna z obowiązującymi przepisami i jako taka nie obowiązuje.

Nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym Sąd uwzględnił całe powództwo. Nakaz ów zaskarżony został w całości zaskarżony przez pozwaną, która w sprzeciwie wniosła o oddalenie powództwa i zasądzenie kosztów procesu.

W uzasadnieniu sprzeciwu strona pozwana podniosła, że w spornym okresie powódka nie otrzymywała dodatku za wychowawstwo, ponieważ nie powierzono jej funkcji wychowawcy grupy przedszkolnej „o”, tj. rocznego przygotowania przedszkolnego, a tylko w takim wypadku nauczyciel przedszkolny mógł otrzymać dodatek stosownie do zapisów uchwały Rady Miasta S.. Poza tym powierzenie wychowawstwa klasy w pozwanym następuje w drodze pisemnego powierzenia, umieszczanego w aktach osobowych. Powódka takiego dokumentu nie otrzymała. Zajęcia prowadzone w przedszkolu, w grupie 3-4 latków, gdzie nauczała powódka, nie mają charakteru zajęć dodatkowych, charakterystycznych dla wychowawcy szkolnego, lecz stanowią istotę pracy wszystkich nauczycieli przedszkoli. Zadania nauczycieli wychowania przedszkolnego w grupach nie objętych rocznym obowiązkowym wychowaniem przedszkolnym sprowadzają się zasadniczo do opieki nad dziećmi i w niewielkim stopniu do prowadzenia zajęć edukacyjnych. Dlatego zadania wychowawcze wykonywane, jakie w ramach podstawowego zakresu obowiązków

wykonują nauczyciele nauczania przedszkolnego nie są tożsame z zadaniami wychowawców grup zerowych, czy klas 1-8 w szkole podstawowej.

Na rozprawie w dniu 13 lutego 2020 r. powódka uznała wysokość dodatku za wychowawstwo wskazaną przez pozwaną i zmodyfikowała swoje żądanie w ten sposób, iż za każdy miesiąc okresu od 1 września 2017 r. do 31 sierpnia 2018 r. wniosła o zasądzenie kwoty 142 zł. Cofnęła pozew ponad kwotę 1.704 zł zrzekając się roszczenia.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W okresie od 1 września 2017 r. do 31 sierpnia 2019 r. strony łączył stosunek pracy, w ramach którego powódka świadczyła pracę na rzecz pozwanej na stanowisku nauczyciela. Stosunek ten oparty był na bezterminowej umowie o pracę.

Bezsporne

W roku szkolnym 2017/2018 powódka wspólnie z innym nauczycielem pełniła funkcję wychowawcy grupy przedszkolnej składającej się z dzieci w wieku 3-4 lat. Do jej obowiązków należało prowadzenie zajęć dydaktyczno-wychowawczych, prowadzenie dokumentacji obrazującej przebieg zajęć (dziennika), sporządzanie kart obserwacji dzieci, diagnoz, organizowanie wycieczek oraz imprez okolicznościowych.

Nadto funkcja wychowawcy oddziału niosła ze sobą również obowiązek współpracy z rodzicami dzieci, w tym organizowania i prowadzenia zebrań, konsultacji indywidualnych, sporządzania opinii o sposobie funkcjonowania dziecka w przedszkolu.

Dowód:

- przesłuchanie powódki k. 103v.

W zakresach obowiązków realizowanych przez wychowawców grup przedszkolnych (grup zerowych i młodszych) istnieją różnice wynikające z różnych etapów rozwoju dzieci. Zróżnicowanie takie występuje również w oddziałach szkolnych. Specyficznym jest, iż wraz ze wzrostem wieku dzieci zmniejsza się funkcja opiekuńcza wychowawcy.

Dowód:

- zeznania R. j. k. 103-103v,

- przesłuchanie S. K. k. 103v.

Pozwana nie wypłaciła powódce dodatku za wychowawstwo za okres od 1 września 2017 r. do 31 sierpnia 2018 r. Powoływała się przy tym na zapisy uchwały Rady Miasta S. nr II/N/848/09 z dnia 15 kwietnia 2009 r. w sprawie ustalenia regulaminu określającego wysokość oraz szczegółowe warunki przyznawania nauczycielom dodatków: za wysługę lat, motywacyjnego, funkcyjnego, za warunki pracy oraz nagród i warunki obliczania i wypłacania wynagrodzenia za godziny ponadwymiarowe i godziny doraźnych zastępstw. W załączniku do uchwały – stanowiącym Regulamin – wskazano, że dodatek funkcyjny przysługuje nauczycielowi, któremu powierzono wychowawstwo klasy lub wychowawstwo oddziału, w którym odbywa się roczne przygotowanie przedszkolne. Powódka tymczasem nie nauczala w grupie zerowej.

Dnia 5 lipca 2018 r. Rada Miasta S. podjęła uchwałę nr XLIII/1126/18 o tożsamym tytule, gdzie w § 11 postanowiono, że nauczycielowi, któremu powierzono wychowawstwo klasy przysługuje dodatek funkcyjny.

Bezsporne

Dodatek za wychowawstwo przyznawany nauczycielom pozwanej w roku szkolnym 2017/2018 wynosił 142 zł.

Bezsporne

Sąd zważył, co następuje:

Stan faktyczny w sprawie był w znacznej mierze bezsporny i ustalony został w oparciu o dowody z dokumentów, zeznania R. J. oraz przesłuchanie powódki i S. K. (2). Sąd nie dopatrywał się okoliczności podważających ich walor dowodowy. Również same strony nie kwestionowały tego waloru.

Podstawę żądania powódki stanowi § 5 pkt 2 lit. a rozporządzenia Ministra Edukacji Narodowej i Sportu z dnia 31 stycznia 2005 r. w sprawie wysokości minimalnych stawek wynagrodzenia zasadniczego nauczycieli, ogólnych warunków przyznawania dodatków do wynagrodzenia zasadniczego oraz wynagrodzenia za pracę w dniu wolnym od pracy (Dz.U. Nr 22, poz. 181 ze zm.). Zgodnie z jego treścią do uzyskania dodatku funkcyjnego uprawnieni są nauczyciele, którym powierzono sprawowanie funkcji wychowawcy klasy.

Spór w sprawie dotyczył właśnie interpretacji w/w przepisu. Wedle powódki określenie „wychowawca klasy” obejmuje nie tylko nauczyciela, który sprawuje funkcję wychowawcy oddziału w szkole, ale także nauczyciela, który sprawuje funkcję wychowawcy oddziału w przedszkolu. Z kolei strona pozwana prezentowała pogląd wedle którego w cytowanym przepisie mowa jest wyłącznie o wychowawcach oddziałów szkolnych.

W pierwszej kolejności należało zauważyć, że § 5 pkt 2 lit. a w/w rozporządzenia posługuje się terminem „klasa”. Nie zostało ono zdefiniowane w sposób legalny, tak w samym rozporządzeniu, jak i w ustawie z 26 stycznia 1982 r. Karta Nauczyciela (tekst jedn.: Dz.U. z 2006 r., poz. 674 ze zm.) czy ustawie z 7 września 1991 r. o systemie oświaty (tekst jedn.: Dz.U. z 2004 r., poz. 2572 ze zm.).

Odkodowanie znaczenia norm prawnych należy w pierwszej kolejności przeprowadzić przy wykorzystaniu wykładni językowej. Jednakże ze względu na wspomniany brak ustawowej definicji pojęć „oddział” i „klasa”, a także „wychowawstwo klasy” i niedające stanowczych wskazań zakresów słownikowych tychże pojęć – wykładnia językowa nie daje wystarczającego efektu. W tej sytuacji należy zastosować pozostałe metody.

Zasady wynagradzania nauczycieli publicznych przedszkoli, szkół i innych placówek oświatowo-wychowawczych są uregulowane w Karcie Nauczyciela (dalej – „KN”). Zgodnie z jej art. 3 pkt 1, ilekroć jest w niej mowa o nauczycielach bez bliższego określenia - rozumie się przez to nauczycieli, wychowawców i innych pracowników pedagogicznych zatrudnionych w przedszkolach, szkołach i innych placówkach oświatowo-wychowawczych. Natomiast zgodnie z art. 3 pkt 2 KN, ilekroć jest w niej mowa o szkołach bez bliższego określenia - rozumie się przez to przedszkola, szkoły i inne placówki oświatowo-wychowawcze.

Przepis z art. 30 ust. 1 KN, w brzmieniu tego przepisu ustalonym ustawą z 18 lutego 2000 r. o zmianie ustawy - Karta Nauczyciela oraz o zmianie niektórych innych ustaw (Dz.U. Nr 19, poz. 239) stanowił, że wynagrodzenie nauczycieli składa się z:

- wynagrodzenia zasadniczego;
- dodatków: za wysługę lat, motywacyjnego, funkcyjnego oraz za warunki pracy;
- wynagrodzenia za godziny ponadwymiarowe i godziny doraźnych zastępstw;
- nagród i innych świadczeń wynikających ze stosunku pracy, z wyłączeniem świadczeń z zakładowego funduszu świadczeń socjalnych i dodatków socjalnych określonych w art. 54 KN.

Ustawodawca pominął w regulacji ustawowej kwestie związane z określeniem stanowisk i funkcji, które uprawniają do dodatku funkcyjnego. Zostało to pozostawione do uregulowania w drodze rozporządzenia przez ministra właściwego do spraw oświaty i wychowania.

Wedle treści art. 30 ust. 5 KN, w brzmieniu tego przepisu ustalonym ustawą z 15 lipca 2004 r. o zmianie ustawy - Karta Nauczyciela oraz o zmianie niektórych innych ustaw (Dz.U. z 2004 r. Nr 179, poz. 1845), minister właściwy do spraw oświaty i wychowania określa w drodze rozporządzenia między innymi „wykaz stanowisk oraz sprawowanych funkcji uprawniających nauczyciela do dodatku funkcyjnego oraz ogólne warunki przyznawania nauczycielom dodatku motywacyjnego” (art. 30 ust. 5 pkt 3 KN). Minister właściwy do spraw oświaty i wychowania określa w drodze rozporządzenia również wysokość stawek dodatków, o których mowa w art. 30 ust. 1 pkt 2 KN, oraz szczegółowe zasady przyznawania tych dodatków dla nauczycieli poszczególnych stopni awansu zawodowego zatrudnionych w szkołach prowadzonych przez organy administracji rządowej (art. 30 ust. 7 KN w brzmieniu tego przepisu ustalonym przez ustawę zmieniającą z 15 lipca 2004 r.). Natomiast dla nauczycieli szkół prowadzonych przez organy administracji samorządowej wysokość stawek dodatków, o których mowa w art. 30 ust. 1 pkt 2 KN, oraz szczegółowe warunki przyznawania tych dodatków określa corocznie organ prowadzący szkołę w drodze regulaminu obowiązującego od 1 stycznia do 31 grudnia (art. 30 ust. 6 KN w brzmieniu tego przepisu ustalonym przez ustawę zmieniającą z 15 lipca 2004 r.).

W art. 30 ust. 5, 6 i 7 KN w brzmieniu poprzednio obowiązującym, ustalonym wyżej wymienioną ustawą zmieniającą z 18 lutego 2000 r., była zawarta regulacja zasadniczo zbieżna z regulacją obecnie obowiązującą. Poprzednio obowiązujące rozporządzenie Ministra Edukacji Narodowej z 11 maja 2000 r. w sprawie wysokości minimalnych stawek wynagrodzenia zasadniczego nauczycieli, sposobu obliczania wysokości stawki wynagrodzenia zasadniczego za jedną godzinę przeliczeniową, wykazu stanowisk oraz dodatkowych zadań i zajęć uprawniających do dodatku funkcyjnego, ogólnych warunków przyznawania dodatku motywacyjnego, wykazu trudnych i uciążliwych warunków pracy stanowiących podstawę przyznania dodatku za warunki pracy oraz szczególnych przypadków zaliczania okresów zatrudnienia i innych okresów uprawniających do dodatku za wysługę lat (Dz.U. Nr 39, poz. 455 ze zm., dalej jako: „rozporządzenie z 11 maja 2000 r.”) stanowiło w § 3 pkt 2, że do uzyskania dodatku funkcyjnego są uprawnieni nauczyciele, którym powierzono „wychowawstwo klasy”. Obowiązujące przed wyżej wymienionym rozporządzeniem rozporządzenie Ministra Edukacji Narodowej z 19 marca 1997 r. w sprawie wynagradzania nauczycieli (Dz.U. Nr 29, poz. 160 ze zm., dalej jako: „rozporządzenie z 19 marca 1997 r.”) przewidywało w § 20 ust. 1 pkt 1 dodatkowe wynagrodzenie „za wychowawstwo klasy” z podaniem odrębnie stawek tego wynagrodzenia w przedszkolach (lit. a) oraz w szkołach podstawowych, gimnazjach i szkołach ponadpodstawowych (lit. b). Zgodnie z ówczesnym brzmieniem KN (t.jedn.: Dz.U. z 1997 r. Nr 56, poz. 357), wynagrodzenie nauczyciela składało się z wynagrodzenia zasadniczego i dodatków (art. 30 ust. 1 KN), przy czym dodatki funkcyjne przysługiwały tylko z tytułu pełnienia funkcji kierowniczych (art. 32 KN). Obecny dodatek funkcyjny za sprawowanie funkcji wychowawcy klasy oraz dawne dodatkowe wynagrodzenie za wychowawstwo klasy są więc tożsamymi rodzajowo dodatkowymi składnikami wynagrodzenia nauczyciela.

Skoro zatem rozporządzenie z 1997 r. wyraźnie wyodrębniło stawkę dodatku za wychowawstwo w przedszkolach, a kolejne rozporządzenia stanowiły o prawie do dodatku, bez dzielenia jego wysokości na szkoły i przedszkola, to należałoby uznać, że intencją ustawodawcy przy poszczególnych zmianach nie było wyłączenie nauczycieli przedszkolnych z prawa do tego składnika, lecz zrównanie jego wysokości pomiędzy szkołami i przedszkolami.

Do podobnych wniosków skłania także wykładnia systemowa. W wyżej wymienionych rozporządzeniach Ministra Edukacji Narodowej z 19 marca 1997 r., z 11 maja 2000 r. i z 31 stycznia 2005 r., regulujących wynagrodzenia nauczycieli, nie zostały zdefiniowane określenia „wychowawca klasy” i „klasa”. Definicji tych określeń nie zawierają również KN oraz ustawa o systemie oświaty. W przepisach tej drugiej występuje natomiast wielokrotnie pojęcie „oddział”, które jest używane w celu określenia podstawowej jednostki organizacyjnej zarówno szkoły, jak i przedszkola, w ramach której jest realizowany proces oświatowo-wychowawczy. W przepisach tej ustawy występuje również określenie „klasa”, z tym że jest ono używane w celu określenia poziomów nauczania w poszczególnych typach szkół (zob.: art. 16 ust. 8, art. 17 ust. 2, art. 61 ust. 1 i 2, art. 90g ust. 4, 5 i 8, art. 94a ust. 6 pkt 1). Pojęcie „klasa” w omawianym tutaj znaczeniu odnosi się tylko do szkół. Wychowanie przedszkolne, zgodnie z art. 14 ust. 1 omawianej ustawy jest bowiem realizowane „w przedszkolach, oddziałach przedszkolnych w szkołach podstawowych oraz w innych formach wychowania przedszkolnego”. Stwierdzenie w w/w ustawie, że w szkole podstawowej są oddziały

przedszkolne (art. 14 ust. 1) i klasy od I do VI (art. 61 ust. 1), przemawia jednak raczej za uznaniem, że pojęcie „oddział” i „klasa” są synonimami, gdy chodzi o jednostkę organizacyjną, w ramach której jest realizowany proces oświatowo-wychowawczy, a nie za uznaniem, że pojęcia „klasa” i „oddział” mają odmienne znaczenie i sprawowanie opieki wychowawczej nad oddziałem przedszkolnym nie uprawnia do dodatku funkcyjnego z tego tytułu.

Odwołując się z kolei do wykładni funkcjonalnej należy podkreślić, że obowiązki spoczywające na nauczycielu, któremu powierzono funkcję wychowawcy klasy w szkole, oraz obowiązki spoczywające na nauczycielu, któremu powierzono sprawowanie opieki wychowawczej nad oddziałem przedszkolnym, nie są na tyle różne, aby upoważniały do różnicowania tych nauczycieli, gdy chodzi o prawo do dodatku funkcyjnego (por. wyrok NSA z 10 października 2007 r., sygn. I OSK 1194/07). Naczelny Sąd Administracyjny uznał, iż nie jest uzasadniony pogląd reprezentowany przez organy nadzoru, że funkcja wychowawcy klasy w szkole jest ściśle związana z wykraczającym poza realizację programu nauczania zakresem zadań i obowiązków nauczyciela, natomiast zadania i obowiązki opiekuńczo-wychowawcze nauczyciela w przedszkolu nie należą do jego zajęć i obowiązków dodatkowych, lecz stanowią część zadań i obowiązków wynikających z charakteru pracy nauczyciela przedszkolnego. Analiza zadań wychowawcy oddziału przedszkolnego dowodzi, że ma on dodatkowe obowiązki. Są nimi, między innymi, utrzymywanie kontaktów z rodzicami, współdziałanie z poradniami specjalistycznymi, prowadzenie kart obserwacji dzieci, prowadzenie dziennika obecności, organizowanie wycieczek, zebrań. Są to zadania analogiczne do tych, jakie mają wychowawcy klas.

Przedstawione powyżej wyniki wykładni znajdują potwierdzenie w orzecznictwie. Orzecznictwo sądów administracyjnych dotyczące wykładni § 5 pkt 2 lit. a) rozporządzenia z 31 stycznia 2005 r. jest stosunkowo obszerne i może być uznane za utrwalone. Naczelny Sąd Administracyjny w wyrokach z 29 lutego 2006 r., sygn. I OSK 1287/06, z 10 października 2007 r., sygn. I OSK 1194/07, z 12 października 2007 r., sygn. I OSK 1235/07 i z 19 października 2007 r., sygn. I OSK 1366/07, zajął stanowisko, że § 5 pkt 2 lit. a) rozporządzenia z 31 stycznia 2005 r. nie uprawnia do wyłączenia z kręgu adresatów tej normy nauczycieli przedszkoli, którym powierzono sprawowanie funkcji wychowawcy, a tym samym przyznanie w uchwale rady gminy dodatku funkcyjnego nauczycielowi w przedszkolu za sprawowanie funkcji wychowawcy oddziału przedszkolnego nie narusza art. 30 ust. 6 KN i § 5 pkt 2 lit. a) tego rozporządzenia.

Sąd potwierdza, że w wyroku z 12 marca 2008 r., sygn. I OSK 19/08, NSA zajął odmienne stanowisko i orzekł, że § 5 pkt 2 lit. a) rozporządzenia nie obejmuje nauczycieli przedszkoli, którym powierzono sprawowanie opieki wychowawczej nad oddziałem przedszkolnym. Jednakże w uzasadnieniu NSA w uzasadnieniu w ogóle nie odwołał się do wcześniejszych wyroków tego sądu, w których został sformułowany odmienny pogląd, oraz nie przedstawił argumentów prawnych, które spowodowały odejście od utrwalonego już w orzecznictwie NSA stanowiska, że nauczyciele przedszkolni, którym powierzono sprawowanie opieki wychowawczej nad oddziałem przedszkolnym, są objęci zakresem zastosowania § 5 pkt 2 lit. a) rozporządzenia z 31 stycznia 2005 r. W uzasadnieniu wyroku z 12 marca 2008 r. NSA ograniczył się do następującego stwierdzenia: „Przepis § 5 rozporządzenia z 31 stycznia 2005 r. nie pozostawia najmniejszych wątpliwości, że do uzyskania dodatku funkcyjnego uprawnieni są nauczyciele, którym powierzono:

- 1) stanowisko dyrektora lub wicedyrektora przedszkola, szkoły, placówki lub innej jednostki organizacyjnej, o której mowa w art. 1 ust. 1 i 1 a Karty, zwanej dalej „szkołą”, albo inne stanowisko kierownicze przewidziane w statucie szkoły;
- 2) sprawowanie funkcji: a) wychowawcy klasy, b) doradcy metodycznego lub nauczyciela-konsultanta, c) opiekuna stażu, ponieważ zawarte w nim wyliczenie ma charakter wyczerpujący, a nie przykładowy.

Oznacza to, że nie można przyznać dodatku funkcyjnego nauczycielom zajmującym inne stanowiska lub sprawującym inne funkcje niż wymienione w cytowanym przepisie rozporządzenia”.

Z przytoczonego fragmentu wynikałoby, że NSA uznał, iż określenie „wychowawca klasy” jest jednoznaczne i niebudzące żadnych wątpliwości na płaszczyźnie wykładni językowej i obejmuje tylko nauczyciela pełniącego funkcję

wychowawcy klasy w szkole, a nie obejmuje nauczyciela przedszkola, któremu powierzono sprawowanie opieki nad oddziałem przedszkolnym. Jednakże w ocenie Sądu orzekającego w niniejszej sprawie jest to pogląd nietrafny.

Wyrok NSA z 12 marca 2008 r., I OSK 19/08, stanowiący widoczne odstępstwo od utrwalonej wcześniej linii orzecznictwa tego sądu i powodujący powstanie rozbieżności w tym orzecznictwie, nie zawiera tego rodzaju argumentów merytorycznych, które przemawiałyby za słuszością odstąpienia od wcześniej prezentowanych poglądów oraz podważałyby argumenty, którymi NSA we wcześniejszych wyrokach uzasadnił stanowisko, że nauczyciele przedszkolni, którym powierzono sprawowanie opieki wychowawczej nad oddziałem przedszkolnym, są objęci zakresem zastosowania § 5 pkt 2 lit. a rozporządzenia z 31 stycznia 2005 r. Nie zawiera też argumentów, które wymagałyby rozważenia (odniesienia się do nich) w niniejszej analizie.

Wreszcie potwierdzenie powyższych poglądów znajduje potwierdzenie w uchwale Sądu Najwyższego - Izby Pracy, Ubezpieczeń Społecznych i Spraw Publicznych z dnia 8 lipca 2008 r., sygn. I PZP 3/08, której towarzyszy obszerne i przekonujące uzasadnienie. Sąd w pełni je podziela.

Nie zmieniały postaci rzeczy uchwały prawa miejscowego podjęte przez Radę Miasta S.. Mianowicie wysokość i warunki przyznawania określonych dodatków określa uchwała organu prowadzącego szkoły, wydawana przez organ prowadzący na podstawie art. 30 ust. 6 KN. Zgodnie z treścią art. 91d pkt 1 KN kompetencję tę wykonują odpowiednio rada gminy, rada powiatu, sejmik województwa.

Uchwała zawiera jako załącznik regulamin wynagradzania nauczycieli. Zgodnie z delegacją wskazaną w treści art. 30 ust. 6 KN regulamin określa szczegółowe warunki i wysokość stawek dodatków za wysługę lat, motywacyjnego, funkcyjnego oraz za warunki pracy, szczegółowe warunki obliczania i wypłacania wynagrodzenia za godziny ponadwymiarowe i godziny doraźnych zastępstw oraz wysokość i warunki wypłacania nagród i innych świadczeń wynikających ze stosunku pracy, o ile nie zostały one określone w ustawie lub w odrębnych przepisach.

Należy jednak podkreślić, że regulamin wynagradzania nauczycieli nie może modyfikować ustawy, regulować odmiennie niż ustawa zasad dotyczących dokonywania czynności z zakresu prawa pracy, czy też odmiennie określać podmioty uprawnione do dokonywania czynności z zakresu prawa pracy w imieniu pracodawcy (por. wyrok WSA we Wrocławiu z 5 września 2006 r., sygn. IV SA/Wr 396/05). Z tego względu nie można przyjąć, że uchwała Rady Miasta S. mogła skutecznie ograniczyć uprawnienie do dodatku za wychowawstwo wynikającego z przepisów prawa powszechnie obowiązującego w randze ustawy oraz rozporządzenia.

Konsekwencją powyższego było udzielenie ochrony całemu roszczeniu zgłoszonemu przez powódkę.

Wysokość dodatku za wychowawstwo nie była sporna. W okresie objętym sporem wynosił on 142 zł miesięcznie.

Rozstrzygnięcie o ustawowych odsetkach oparto na art. 481 k.c. w związku z art. 300 k.p. Termin wypłaty wynagrodzenia dla pracowników niebędących nauczycielami opiewał na ostatni dzień miesiąca z dołu, co wynika z Regulaminu Pracy. Zatem ustawowe odsetki należało zasądzić od 1 dnia następnego miesiąca, przy czym termin ten uległ przedłużeniu w razie wystąpienia dni wolnych. Poza kwotą roszczenia głównego zasądzono odsetki ustawowe od kwot należności za miesiące od września 2017 r. do sierpnia 2018 r.

W pkt II wyroku Sąd na podstawie art. 355 § 1 k.p.c. umorzył postępowanie ponad kwotę 1.704 zł. Powódka w tym zakresie cofnęła pozew zrzekając się roszczenia. Częściowe cofnięcie wynikało z omyłki powódki co do wysokości dodatku. Nie zachodziły zatem przesłanki do uznania tej czynności za niepuszczalną.

O kosztach procesu orzeczono w oparciu o przepis art. 98 § 1 i 3 k.p.c. Powódka w całości wygrała proces, stąd pozwana winna zwrócić jej poniesione koszty. Składało się na nie wyłącznie wynagrodzenie pełnomocnika, którego wysokość ustalono na podstawie § 9 ust. 1 pkt 2 w zw. z § 2 pkt 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie.

Rozstrzygnięcie w pkt III wyroku zapadło w oparciu o przepis art. 477² § 1 k.p.c.

W toku postępowania Skarb Państwa – Sąd Rejonowy Szczecin-Centrum w Szczecinie tymczasowo poniósł koszty opłaty od pozwu. Stosownie do wyniku sprawy i unormowania zawartego w art. 113 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych i art. 98 k.p.c. – Sąd w pkt IV wyroku obciążył pozwaną w/w kosztami sądowymi (1.704 zł x 5%), przy czym wartość opłaty zaokrąglono do pełnego złotego.

ZARZĄDZENIE

1. (...)

2. (...)

3. (...)